

Obvodní soud pro Prahu 2

Francouzská 808/19

120 00 Praha 2

DS: eksab3e

Sp. zn.: 14 C 38/2017

Žalobkyně: Lucie Kundřová Šlégrová, nar. XXX
XXX

Zastoupena: JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem
Opletalova 1535/4
110 00 Praha 1
DS: cp7kgk3

Žalovaná: Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR, IČO: 00025429
Vyšehradská 424/16
128 10 Praha 2
DS: kq4aawz

Sdělení

žalobkyně ve věci vedené pod sp. zn. 14 C 38/2017
ve smyslu ustanovení § 123 občanského soudního řádu
(dále jen „OSŘ“)

Elektronicky

Přílohy: dle textu; podle seznamu

I.

[1] Žalovaná zaslala žalobkyni – dlouho po uplynutí zákonné šestiměsíční lhůty – své stanovisko, v němž její nárok odmítla s tím, že postačuje konstatování porušení práva.

[2] V tomto stanovisku vychází žalovaná z premisy, že poskytnout odškodnění by bylo v rozporu s dobrými mravy, protože žalobkyně prý měla možnost trvat na projednání věci, což však neučinila.

[3] Tento právní názor je ovšem ve frapantním rozporu s platným právem.

[4] Podle ustanovení § 223 odst. 1 a 4 trestního řádu (dále jen „TrŘ“) soud zastaví trestní stíhání, shledá-li za hlavního líčení, že tu je některá z okolností uvedených v § 11; proti rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 může státní zástupce podat stížnost, jež má odkladný účinek. S ohledem na to, že podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) TrŘ trestní stíhání nelze zahájit, a bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno, je-li promlčeno, žalobkyni právo podat stížnost nesvědčilo; ostatně i kdyby tomu bylo opačně, nemohla by se žalobkyně pokračování svého stíhání nijak domoci, neboť na rozdíl od některých jiných případů, jako je např. udělení milosti, nemá obviněný žádnou možnost, jak dosáhnout pokračování v trestním stíhání, jež bylo zastaveno z důvodu promlčení. Takové stíhání je bez ohledu na vůli obviněného nepřípustné.

[5] Na okraj je pak třeba podotknout, že nepřiléhavé jsou i úvahy ministerstva ohledně hypotetické „viny“ žalobkyně: jediný rozsudek, který byl ve věci během vleklého řízení vyhlášen, byl totiž rozsudek zprošťující, a proto nelze o takové eventualitě vůbec uvažovat.

[6] Úvaha žalované, že „*okolností [vylučující náhradu za průtahy v řízení] může (ale nemusí) být to, že náhrady nemajetkové újmy se domáhá pravomocně odsouzený pachatel trestného činu právě za délku trestního řízení, v němž byl shledán vinným, popřípadě mu byl i uložen trest, neboť takové řízení nemohlo v jeho osobnostní sféře vyvolat žádnou citelnou újmu,*“ je nutno právě z tohoto důvodu odmítnout: žalobkyně rozhodně není pravomocně odsouzenou pachatelkou trestného činu, nýbrž osobou, která byla po naprosto nepřiměřenou dobu nedů-

vodně trestně stíhána, přičemž nemožnost dosáhnout pravomocného zprošťujícího rozsudku je naopak okolností, která činí zásah do jejích práv o to citelnější.

Důkaz: stanovisko ministerstva spravedlnosti, odboru odškodňování, ze dne 5. května 2017,
č. j. MSP-2163/2016-ODSK-ODSK/12 – v příloze

V Praze dne 9. května 2017

Lucie Kundlová Šlégrová

Seznam příloh:

1. *stanovisko ministerstva spravedlnosti, odboru odškodňování, ze dne 5. května 2017,
č. j. MSP-2163/2016-ODSK-ODSK/12*